

Advokacie jako neustálý proces růstu

Na právníčině považuji za jednu z nejkrásnějších skutečností, že získáním onoho kýženého magisterského titulu vzdělávání nekončí, ba právě naopak. Ukončením právnické fakulty všechno teprve začíná! Právníčina s sebou nese nutnost pracovat na sobě celý život, takže představa, že po získání diplomu si konečně člověk odpočine od neustálého studia, je iluzí. Ať už magistři práv nastoupí na jakékoli „právnícké“ místo, sebevzdělávání je jejich celoživotním údělem (a mnohým z nás i radostí).

Výchova právníků v Čechách, na Moravě a ve Slezsku

Výchova mladé generace je jedním z úkolů té stávající. Každá moudrá společnost se snaží vychovat si co nejlepší nástupce a pokračovatele. Naše společnost, alespoň z mého úhlu pohledu, se nechová příliš moudře, když např. podceňuje financování vysokého školství, takže bohužel nejlepší studenti a absolventi vysokých škol zpravidla na univerzitě nezůstávají, ale odcházejí do praxe, neboť praxe jim může nabídnout adekvátní finanční ohodnocení. Mezi námi akademiky je jistě i velké množství altruistů, kteří se věnují výchově nové generace s láskou a bez ohledu na neodpovídající finanční ohodnocení. Finanční ohodnocení vysokoškolských pedagogů je od roku 2021 horší než u pedagogů na středních školách, takže např. asistent na VŠ má nižší nástupní plat než nový mladý pedagog na SŠ. Stává se proto, že nově nastupující akademik oznámí děkanovi, že bohužel, ač by moc rád na fakultě učil, půjde raději na gymnázium, kde bude mít o tři tisíce více, neboť platí nájem...

Absolventi právnických fakult po jejich zakončení nastupují do praxe, ať už jako advokátní koncipienti, justiční čekatelé, podnikoví právníci atd. Nicméně vzdělávání právníků tímto nekončí, ba právě naopak. Od advokátů často slycháváme, že absolventi právnických fakult jsou na praxi nedostatečně připraveni. Že možná umí teorii, ale v praxi jsou po absolvování právnické fakulty v zásadě nepoužitelní. Je tedy na místě klást si otázku, zdali vychováváme naši budoucí právnickou generaci správně a dobře, a není-li na místě se zamyslet nad celkovou koncepcí magisterského studia.

Na právnických fakultách probíhá v současné době rozsáhlá diskuse o celé koncepci magisterského studia, zpravidla se snahou realizovat studium více prakticky, tj. tak, aby absolvent fakulty uměl napsat kupní smlouvu, věděl, co je to LV apod. Osobně zastávám názor, že fakulty musí do výuky co nejvíce zapojovat odborníky z praxe, ať už soudce, advokáty, podnikové právníky, právní specialisty apod., a to zpravidla jako externisty.

Mám za to, že i Česká advokátní komora by měla navázat na diskusi probíhající na právnických fakultách a zamyslet se nad celkovou koncepcí vzdělávání, a to nejen advokátních koncipientů, ale i zaběhlých advokátů. Právo, jak jest všeobecně známo, je jako řeka, neustále se měnící jednou rychle (zpravidla v současné době), jindy pomaleji, avšak těkavost právního řádu je jeho samou podstatou. V současném rychlém a globalizovaném světě se těkavost práva řítí přímo světelnou rychlostí, takže se domnívám, že je na místě na onu těkavost a rychlost změn zareagovat racionálním a efektivním přístupem. Jak? Např. využitím moderních technologií, tj. nabídnout moderní způsob sdělování informací např. formou on-line přednášek, takže advokát či advokátní koncipient nebude muset jezdit do Prahy či Brna, ale vyslechne si přednášku on-line, položí otázky on-line, bude diskutovat s přednášejícím on-line. No řekněte, proč ne? Co třeba nabídnout advokátům jednoduché podcasty,

kteří budou seznamovat v kostce – rychle a efektivně – s nejnovějšími novinkami v právu? Nejde ani tak o servis pro velké a specializované advokátní kanceláře, ale spíše pro nás, obyčejné samostatné advokáty, dělníky práva, kteří působí napříč naší republikou, a kterých je v České advokátní komoře většina.

Vzdělávání advokátních koncipientů jest kapitolou samo o sobě. To, co jsme je nestihli naučit na právnické fakultě, by se měli naučit v rámci své praxe a koncipientského vzdělávání, resp. vzdělávání koncipientů by mělo systematicky navázat na vzdělávání na právnických fakultách. Nemělo by jít o opakování materie vyučované na fakultách, ale o její prohloubení a možná i zpraktičtění. Je proto na místě udělat si zevrubnou analýzu koncepce vzdělávání advokátních koncipientů a nabídnout moderní a efektivní způsob. A opět je na místě využít moderních technologií nejen formou on-line školení, ale i moderní způsob testování a zkoušení. K tomu tyto technologie přece máme! Celá koncepce advokátních zkoušek působí v současné digitální společnosti poněkud archaicky. Copak advokát běžně nepoužívá právní systémy, Google, kancelářský software na psaní podání? Advokátní zkouška by se měla co nejvíce blížit reálnému výkonu advokacie, tj. advokátní koncipient by měl osvědčit, že je schopen tuto činnost profesionálně vykonávat. Není na místě zjednodušení advokátních zkoušek, ale jejich přiblížení reálnému výkonu povolání advokáta.

Budu-li zvolena do představenstva ČAK, ráda bych se oblasti vzdělávání advokátů i advokátních koncipientů věnovala, protože bych chtěla využít své zkušenosti a znalosti, které jsem získala v průběhu své akademické i advokátní praxe.

prof. JUDr. Markéta Selucká, Ph.D.,
advokátka, emeritní děkanka Právnické fakulty MU

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 3/2021

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)